

Farväl till järnvägen (Mel: En sjöman älskar havets våg)

Waka Trogel

31/10 1958

Nu åker vi till Ödeshög, hör skenarnas dunk,
i forna där då åktes de med hästens lunk.
Farväl, farväl: förtjusande tid,
aldrig den kommer mer.

Vi kämpat har i många år, vi vill ha Dig kvar.
Men Sj ville inte så, dom svarade Vi spar.
Farväl, farväl, nu har vi kämpat ut.
Och järnvägen, den tar slut.

Vi avsked tar av vännen kär, som utslagen är.
Vi sörjer Dig som god kamrat, men minnet på Dig bär.
Farväl, farväl, Du släktade tåg
Vi aldrig Dig återsåg.

I fortsättningen vi åker buss, inget ånglok mer.
Inga glada stinsar mer, som vänligt på oss ser.
Farväl, farväl: Stinsarnas vink
vi böjer oss utan kink.

Vi åker nu för sista gång, med musik och sång.
Det känns så tungt i hjärterot, det är en svanesång.
Farväl, farväl: järnvägens tid
vi har kommit en del på glid.

Den nya tiden (Mel: Vintern rasat ut...)

Tidens brådska härjar våra bygder,
traditioner börjar rivas ner.
Nu har turen kommit till vår järnväg,
Gustav Wasa ser vi aldrig mer.
Sista tåger rullat ut från perrongen
rälsbuss får vi inte åka mer.
Snart så brytes rälsen upp ifrån vallen
och av syllan blir det kaffaved.

Ja, nu kära vännar uti bygden
ta det lugnt, vi snart Er återser.
Sj sätter fart på busscentralen
och sen vi åker flott på åttans led,
Asfaltsväg det har vi fått utav staten
inga gupp och krängningar känns mer
Vi tackar för den tid som varit förunnat
och tiden vi med tillförsikt ser an.

Tacksång (Mel: Jungfrun på Jungfrusund...)

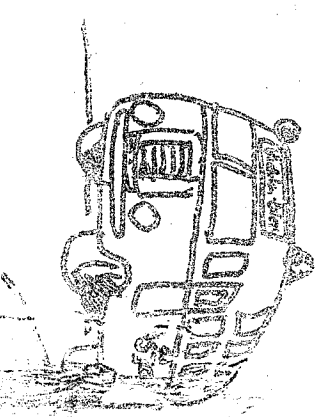
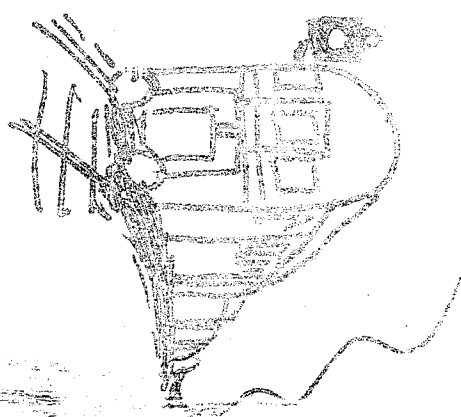
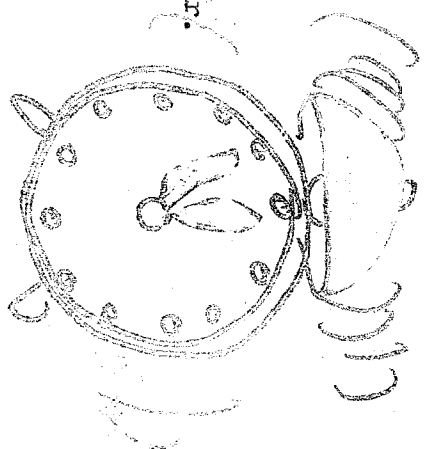
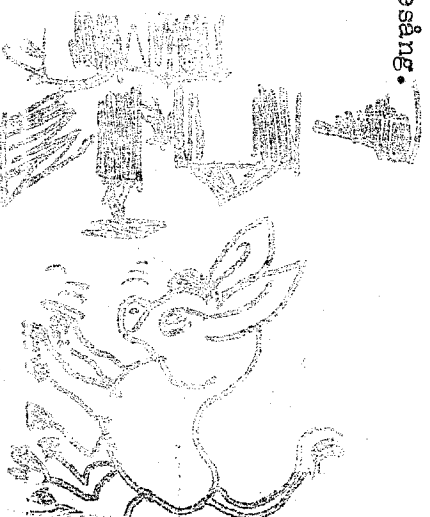
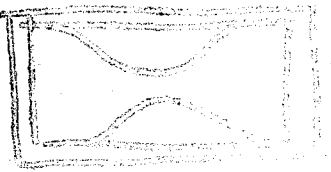
Vi tar nu här för en sista gång
tåget till Ödeshög.
Så detta blir nu en svanesång
över banan som inte dög.
Ett stänk av vemod det får det
när vi skakar fram här på spåret
och vet att nu det förutän prut
är sista tåget ut.

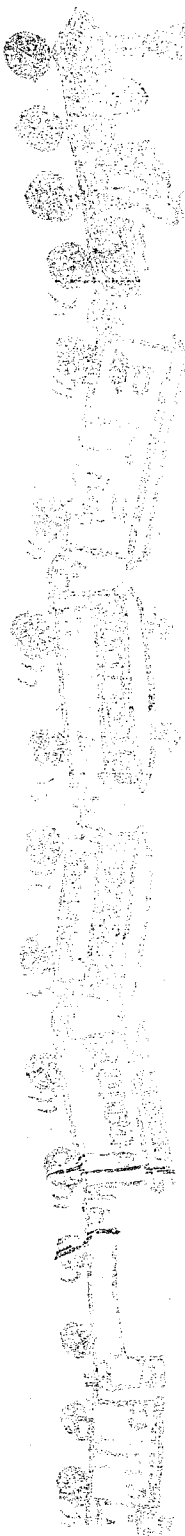
Men i kväll, go vännar här är en chans
ge banan en renässans
och tänka bak till den "goda tid"
långt före stinsen Strid
Då det ansågs ett äventyr vara
att in till Vadstena fara
med "Expressen" från Norehofs central
ja, det var anno dazumal.

Vi tycka alla i vår kupé
bör tacka för åren som gått,
Nu innan syllarna huggs till ve'
och banan ändstättion nått
Så tack ni alla konduktörer,
och stinsar, expeditörer
i Borghamn, Källstad och var station.
Vi får alla en portion.

Ärade Deltagare!

När vi beslutade oss för att celebrera minnet av sista tåget, sträckan Vadstena-Ödeshög, var det med den förutsättningen och förhoppningen att vi skulle bjuda ortsborna på en enkel men trevlig underhållning utan dyra artister. Vi ber där för hjälpa oss, att med nder medverkan göra kvällen till det vi avsett. Dels hugfästa minnet av en viktig förbindelse länk byggen emellan, men samtidigt få en trevlig helgdagsaftonskväll i gemytets tecken. Det eventuella nettt, som kan uppstå kommer omedelbart att skänkas bort till någon skedad er!

Farväl till järnvägen (Mel: En sjöman älskar havets våg)

31/10 1958
Sara Trojel

Nu åker vi till Ödeshög, hör skenarnas dunk,
i forna där då åktes de med hästens lunk.
Farväl, farväl: förtjusande tid,
aldrig den kommer mer.

Vi kämpat har i många år, vi vill ha Dig kvar.
Men Sj villе inte så, dom svarade: Vi spar.
Farväl, farväl, nu har vi kämpat ut.
Och järnvägen, den tar slut.

Vi avsked tar av vännen kär, som utslagen är.
Vi sörjer Dig som god kamrat, men minnet på Dig bär.
Farväl, farväl, Du släktade tåg
Vi aldrig Dig återsåg.

I fortsättningen vi åker buss, inget ånglok mer.
Inga glada stinsar mer, som vänligt på oss ser.
Farväl, farväl: Stinsarnas vink
vi böjer oss utan kink.

Vi åker nu för sista gång, med musik och sång.
Det känns så tungt i hjärterot, det är en svanesång.
Farväl, farväl: järnvägens tid
vi har kommit en del på glid.

Den nya tiden (Mel: Vintern rasat ut...)

Tidens brådska härjar våra bygder,
traditioner börjar rivas ner.
Nu har turen kommit till vår järnväg,
Gustav Wasa ser vi aldrig mer.
Sista tåger rullat ut från perrongen
rälsbuss får vi inte åka mer.
Snart så brytes rälsen upp ifrån vallen
och av syllan blir det kaffaved.

Ja, nu kära vänner uti bygden
ta det lugnt, vi snart är återser.
Sj sätter fart på busscentralen
och sen vi åker flott på åttans led.
Asfaltsväg det har vi fått utav staden
inga gupp och krängningar känns mer
Vi tackar för den tid som varit förunnat
och tiden vi med tillförsikt ser an.

Tacksång (Mel: Jungfrun på Jungfrusund...)

Vi tar nu här för en sista gång
tåget till Ödeshög.
Så detta blir nu en svanesång
över banan som inte dög.
Ett stänk av vemod det får det
när vi skakar fram här på spåret
och vet att nu det förutan prut
är sista tåget ut.

Men i kväll, go vänner här är en chans
ge banan en renässans
och tänka bak till den "goda tid"
långt före stinsen Strid
Då det ansågs ett äventyr vara
att in till Vadstena fara
med "Expressen" från Norehofs central
ja, det var anno dazumal.

Vi tycka alla i vår kupé
bör tacka för åren som gått.
Nu innan syllarna huggs till ve'
och banan ändstation nått
Så tack ni alla konduktörer,
och stinsar, expeditörer
i Borghamn, Källstad och var station.
Vi får alla en portion.

Ärade Deltagare!

När vi beslutade oss för att celebrera minnet av sista tåget, sträckan Vadstena-Ödeshög, var det med den förutsättningen och förhoppningen att vi skulle bjuda ortsborna på en enkel men trevlig underhållning utan dyra artister. Vi ber åter därför hjälpa oss, att med nder medverkan göra kvällen till det vi avsett. Dels hufvudsakligen minnet av en viktig förbindelse länk byggen emellan, men samtidigt få en trevlig helgdagsaftonskväll i gemytets tecken. Det eventuella nett, som kan uppstå kommer omedelbart att skänkas bort till någon skadad art.

